

δουλεύσετέ με, δοῦλοί μου, μὲ θέρμην καὶ μὲ λάθαν
καθώς ποτὲ δ' Ἰακὼβ τὸν θεόν του τὸν Λάθαν.

Π. — Μ' εἰσστισες, βρέ μασκαρέ, καὶ τὸ μασλό μου χάνω...
δὲν ξέρω τι νὰ πρωτοπῶ καὶ τι νὰ πρωτοκάνω.

Φ. — Εἴκωρετσου, Περικλῆ, οἵ κάθμωμεν θυσίας...

Π. — Εἴλουσκες, βρέ μασκαρέ, μὲ τὰς ἑταιμασίες,
καὶ τώρα Έλα, Φασουλῆ, γιὰ νὰ σ' ξέωρετσω...
δρέ στηλιάρι ἀπ' ἴμπρος, μὰ δρσε κι' ἀπ' ὄπισω.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αὐτὴν τὴν ἔδομάδα θὰ γίνη πάλι νίλα,
μὲ ἄλλους λόγους ήτοι θὰ βγάλω δύο φύλλα,
τὸ ἔνα τὴν Τετάρτη καὶ τὰλλο τὸ Σαββάτο
κι' ἡ ξεροχεφαλήμου θὰ γίνη ἀνω κάτω.
Πρός δὲ μετὰ τῶν γάμων τὰ περιστατικά
θὰ βγοῦν καὶ ἄλλα δύο σὰν πανηγυρικά,
καὶ δλ' αὐτὰ θὰ γίνουν εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
καὶ χάριν τῶν Νυμφίων καὶ χάριν δεκαρῶν.

Τελεστῶν Ηρογράμματα
καὶ πολλὰ τρεχάματα.

Κατὰ τὰς γένες δορτάς συμπάστης, τῆς Ἐλλάδος;
Θὰ κλείσουν Κατάστηματα, Σχολεῖα καὶ τεκνίναται,
Θὰ Πλούν δλ' αἱ μουσικαὶ ἀπὸ Δατο τῆς Παλλαδος
κι' ὅλγικαις φοστηράδνικαις καὶ μερικαῖς λαντέρναις.

Πάξ Ἐλλην πρέπει τάχιστα νὰ ξέωρετσῃ
καὶ μὲ τοὺς γάμους τοὺς κλεινοὺς νὰ ἔθουσκεσθή,
κι' ἀψίδες νὰ στολίσωμεν, ἔξωτας, προκυμαῖς,
μονέχα μὲ Γερμανικάς κι' Ἐλληνικάς σημαῖες.

Συμφόνως πρός τὴν τρέχουσαν ἁδῶ πολιτικὴν
ἀπαγορεύομεν ρητῶς συμπίκην Γελλικήν,
κι' εἰς δυνοὶ σηῆτι κρεμασθῇ μιὰ Γελλικὴ παντέρα
εὔνοοτηγμεὶ διδούλος τοῦ πέρνει τὸν πατέρα,

Χωρὶς καὶν δυσαρέσκειαν περαμικρὸν νὰ δεῖη
πρέπει καθαίς τὸ σπήτι του στοὺς πρόσφυγες ν' ἀνοίξῃ
μὲ δλα του τὰ στρόματα καὶ μὲ τὰς ἀνδρομήδας,
ἐκείνος δὲ νὰ κοιμηθῇ ἐπάνω σ' στάς ἀψίδας.

Κατὰ καθημάτων ὑψηλὸν πᾶς "Ἐλλην πρέπει τώρα
νὰ στειλή 'στὸν Διαδόχον καὶ 'στὴν Σορίαν δλρε'
ἄν είναι δῆμος έπορος, ὃς τάχιστα δρεῖται
ὅτι' ἀπ' τὰπορόρια του πούλαχιστον νὰ στειλη.

Ο δὲ Μπουλίκης δ' Σταυρὸς περικαλεῖται πάλιν
νὰ κάμη μίαν δωρεὰν γενναίαν φι τὴν ἀλλαν.

"Αναγκη ἀπαρκίτητος πᾶς δύμιλων θι γραφών
των Κοπρώνυμων τὰς σκάες νὰ σύρῃ ἐκ τῶν τέφων.

Πρός Ινδούς περιφανοὺς εἴνοισις καὶ τιμῆς
Θὰ ἔμβη δλος δ' στρατὸς ἐντὸς μαρκῆς γραμμῆς,
καὶ δοὺς νόστηλεύονται εἰς τα Νοσοκομεῖα
κι' δὲν θὰ μαίνῃ ἀδρανῆς κορώνα οὐδὲ μία.

Πρός τούτοις θὰ παραταχθῶν καὶ δλα τὰ μουλδόρια,
ποὺ μόλις τώρα σέρνονται 'στὰ πέσσερα ποδάρων,
κι' οἱ Αστευόμοι ἐν στολῇ καθώς καὶ οἱ κλητῆρες
κι' δ' Δάμηρχος τῶν Ἀθηνῶν καὶ οἱ ὁδοστρωτῆρες.

Οι λαποδύταις τῶν ὁδῶν ἔλευθεροι θὰ μείγουν
καὶ ίσως κλητῆρες καὶ σύντοι ἕτην τελετὴν νέῃ γίνουν.

Εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ Ἐρμοῦ θ' ἀνέβη μὲν μάζα σκάλα
μὲν μερικαῖς Δασκαλίσσεται καὶ ἡ κυρὰ Δασκάλα;

Θὰ προηγούνται τῆς πομπῆς καμπόστοι μὲν βιολίδες
καὶ ἀπὸ ὄπισθις θάρχωνται τῆς Νύφης τὰ λιλᾶ.

Θὰ γίνουν ὅτινοι Μητρόπολιν οἱ γάμοι ἐν χαρζ
καὶ δι' αἱ καρδίσαι θὰ σκιρτοῦν, Ἐλληνικαὶ καὶ ξέναι,
καὶ θὰ κρατοῦν ἓντος τῆς Νύφης τὴν οὐρά
δοσαι Δημάρχων σύζυγοι δὲν εἰν ἑγγαστρωμέναι.

Θὰ ρίξουν στὸ ἀνδρόγυνον αἱ κορασίδες μύρα,
κατόπιν δὲ στὸν Δημάρχον φιλοκομένα πάντα.

Στῶν Ἀνακτόρων τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπίσημον τραπέζην
θὰ φραγώθων σπληνάντερα καθώς καὶ πελεάνοι,
καὶ ἐνθα διοιρούνται μουσικοί θὰ παιζήρ
Γερμανικὴν προσφάντην δὲ Δημάρχος θὰ κάνῃ.

Ἐλληνιστὶ δὲ Καΐζερεις ταύτην θ' ἀπαντήσῃ
καὶ ἡ Ἑλλὰς ἡ τῆς χαρᾶς τρελλὴ θὰ καταντήσῃ.

Στῶν Ἀνακτόρων τὸν χορὸν ἐκ τῶν ὠραιοτέρων
θὰ προσκληθῶνται ἀπόγονοι περιφανῶν πατέρων,
καὶ αἱ τῶν Δημάρχων σύζυγοι πρὸς χάριν ποικιλίσε
θὰ κάμουν κόρες δυνατότερες μὲν τὸν τῆς Οὐαλίας.

Θὰ θύουν καὶ Ἀργιανάρχοι ἀπὸ τοὺς ξένους στόλους
καὶ δοσοὶ ἀμάξες δὲν εδρῶν γατόδρους θὰ πιπέσουν,
οὐκ ἄλλον ἐπιτρέπεται καὶ στὸν Δημάρχον σὺν δλούσι
τοῦ φίλου Αὐτοκράτορος τοὺς ὄμοις νὰ ωπεύσουν.

Θά λέθουν καὶ Ἀργιεπίσκοποι καὶ ἀλλοι καλογέροι
νὰ δειξουν εἰς τὸν Καΐζερ πᾶσι τρίσουν τὸ πιπέρι.

Ἐν τούτοις θὰ παρασταθῶνται οὐρά τίνος δριλούς σχύλου.
οἱ Πέρσαι, λοιστροὶ παπουτσόδων, καὶ οἱ Πέρσαι τοῦ Αἰ-

Ἐπάνω στὸν Ἀκρόπολιν ἡμέρα μεσημέρι
δὲ Δημάρχος στὸν Καΐζερ τὸ τοσὶ θὰ προσφέρῃ,
μαὶ τίποτε παρεξενον, τιμῶν τὰ καθεστῶτα,
νὰ τοῦ σερβίρη ἐντευτῷ σαλέπι καὶ μπορπότα.

Εἰς τὰ Πυροτεχνήματα, ποῦ κόσμος θὰ σπεισθῇ,
θὰ προσκληθῇ δὲ Καΐζερ μὲν δλον τὴν παρίσιαν,
καὶ ἀπὸ αὐτὰ ποῦ θὰ καῦσῃ τὸ θν θὰ παραστήσῃ
τῆς Βαθείας τὴν ὑπόνοδον καὶ τὴν Καπνικαρέων.

Θ' ἀνάψῃ τὸ ἡλεκτρικὸν στῶν δρόμων τάγκωνάρξει
καὶ δλαϊς ἡ κωλοφωτικὲς θὰ γίνουνται φάναρια.

Θὰ γράψωμεν στοὺς θυρεούς τοὺς παλαιούς ἀγῶνας
καὶ τοὺς πολέμους τῶν Θηρῶν καὶ μάχης τῆς Ριτσόνας.

Θ' ἀναγραφοῦν ὄνοματα πατέρων μαχητῶν,
εἰς τοὺς δόποις στέφανος ἀθλητῶν προσήκει,
οὐκ ἄττον καὶ ὄνοματα γνωτὰ εἰσεργετῶν, [Λίκη.
ὦ λόγου χριν τοῦ Τσιγγροῦ καὶ Σταύρου τοῦ Μπου-

Χρυσοῦ σταυροῦ θὰ κρεμασθῶν καὶ εἰς τὰ στήθη πατίδων
καὶ εἰς τῶν σκύλων τῆς οὐραῖς ἐν εἰδεῖ τεκνεύδων.

Καὶ χειρίτες βασιλικοὶ πρὸς δλους θὰ δοθοῦν
καὶ οὐδὲ κεμίμικα κράτης προσωπικοῖ θὰ γίνη,
τοῦ δὲ Τσιγγροῦ αἱ φιλακιαὶ θὰ πατηρηθῶσσον
καὶ μόνος δὲ Σπηληόπολος σὰν κούκος θ' ἀπομείνῃ.

Καὶ ἔλλας γαλογάνθαρφούν εἰς επιθεφόρους δμους
γιζὰ νὰ μας τρίζουν τὸ σπειθι καλλίτερα στοὺς δρόμους.

Μὲ τὸν γαλορὸν Διαδόχον θὰ κάμουν δλοι τόκα
καὶ καλορροϊκαὶ θὰ πούν καὶ γειδ σου, ὥρα Κόκκα.

Ίσας καὶ σμάρξα ρίξουν καθὼς καὶ τὴν Λαμπρὴν
κουμπροῖ καὶ συμπέθεροι καὶ νύφαις καὶ γαμπροῖ.

Τοικύτα καὶ πρὸς τὸ παρόν θαυμαστά καὶ γίνουν,
ἐνθα τοῦ θνουντον δρίδινον τὸ μέλλον γλυκοφέγγη,
ἐκεῖνοι δὲ ποὺ τὰς πομπὰς τῶν γάμων διευθύνουν
θὰ κάμουν δι, τη τῇ κλεινῃ πετρίδι ξενενέγκοι.

—————
Εἴτε δλέγασις ποιειλέσεις,
μαὶ ἔλλους λόγους ἀγγελέας.

Καὶ ἡ προσφήτης Ιερουάρις Καμπαφούλου τοῦ Γιάννη
ἀρέτας τὴν κατάρα της καὶ τὴν βασιλικὴν πάνιαν:
καὶ ἀλλήλαια θνατόνοι σὲ τοῦτη τὴν ἀνάταρα
νὰ χάνται ὡς σημεῖα μὲν τὴν φυσικότητα,
δὲ Μαρμότης συνήγειται γε αὖτε δὲν τετρέπεται,
καὶ δλοι τῇ δάσηρα των δι' θηράσσους ἀπό τὴν τάπη.

Ημεροδάκταις νέοι εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη,
μὲν χράμεται ποντίκα, μὲν σγήματα καὶ εἰδῶν,
Ελληνικοὶ συνάμα καθώς καὶ Γερμανοί,
μὲν ἀρχαῖοι μηγμάτων παραπροῦν δέσι,
καὶ γλαυροὶ εἰλόνες ἀξιωρότον διάς
τοῦ θνού Κωνσταντίνου μετὰ τῆς Δωροθίας,
καὶ πουστανλοφοῖς δριματοῦν μὲν πάλαι,
θερμόμετρα Κλέσιον, φρεσμέτρα καὶ δλαϊς.
Πάσι δὲ! Ημεροδάκταις εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη...
εἶτα θαυμάτων θεόμα κανίνας νὰ τοὺς φέρει.

μὲν Χημετόν, μὲν μιὰ μάνθρα, — μὲν μαγδάλοιδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως διδρά, — ποτάνια μάλλοτε μαρμῆ,

‘Ο Ρωμῆς γνωστὸν σᾶς κάνω — πᾶς στὸ σηπτή μου ἀνέση,
στὸν Νεαπόλιν ἀπάνω, — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεῖσι
μὲν ξενοδοχεῖον Ξέδη,

— δηρ' στὸ λάδι, τραϊς στὸ δύο,

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλλί, — δόδα; τοῦ Προστείου, κομιστοῦ; πολές.